

غزل شماره ۴۱۲

مرا چشمی ست خون افشان زدست آن کمان ابرو
همان بس فتنه خواهد دید از آن چشم و از آن ابرو

غلام چشم آن ترکم که در خواب خوش مستی
سگارین گلکشش روی است و مشکین سایبان ابرو

هلالی شدتم زین غم که با طغرای ابرویش
که باشد مه که بنماید ز طاق آسمان ابرو؟

رقیبان غافل و ما را از آن چشم و جبین هر دم
هزاران گونه پیغام است و حاجب در میان ابرو

روان گوشه کیران را جینش طرفه کلزاری ست
که بر طرف سمن زارش، همی گرد چنان ابرو

دگر حور و پری را کس، نکوید با چنین حسنی
که این را این چنین چشم است و آن را آن چنان ابرو

تو کافر دل نمی بندی نقاب زلف و می ترسم
که محرابم بگرداند خم آن دستان ابرو

اگر چه مرغ زیرک بود، حافظ در هواداری
به تیر غمزه صیدش کرد، چشم آن کمان ابرو

تفسیر فال

به سبب مشکلات و چالش‌های مادی، ممکن است که از خداوند فاصله گرفته باشید. هرچند که در این مسیر تلاش کرده‌اید، اما به جای آنکه به هدف والای خود نزدیک‌تر شوید، به طور ناخودآگاه از آن دورتر شده‌اید و این موضوع می‌تواند نشانه‌ای از سست شدن ایمان شما باشد. اما ناامید نشوید؛ دوباره به خداوند توکل کنید و بر او اعتماد داشته باشید. با توکل بر خداوند، راه درست و روشن برایتان نمایان خواهد شد و در این مسیر، حسودان و رقبای شما شکست خواهند خورد. ایمان داشته باشید که با تلاش مداوم و روی آوردن دوباره به اصول معنوی، می‌توانید بر مشکلات فائق آیید و به اهداف خود دست یابید.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)